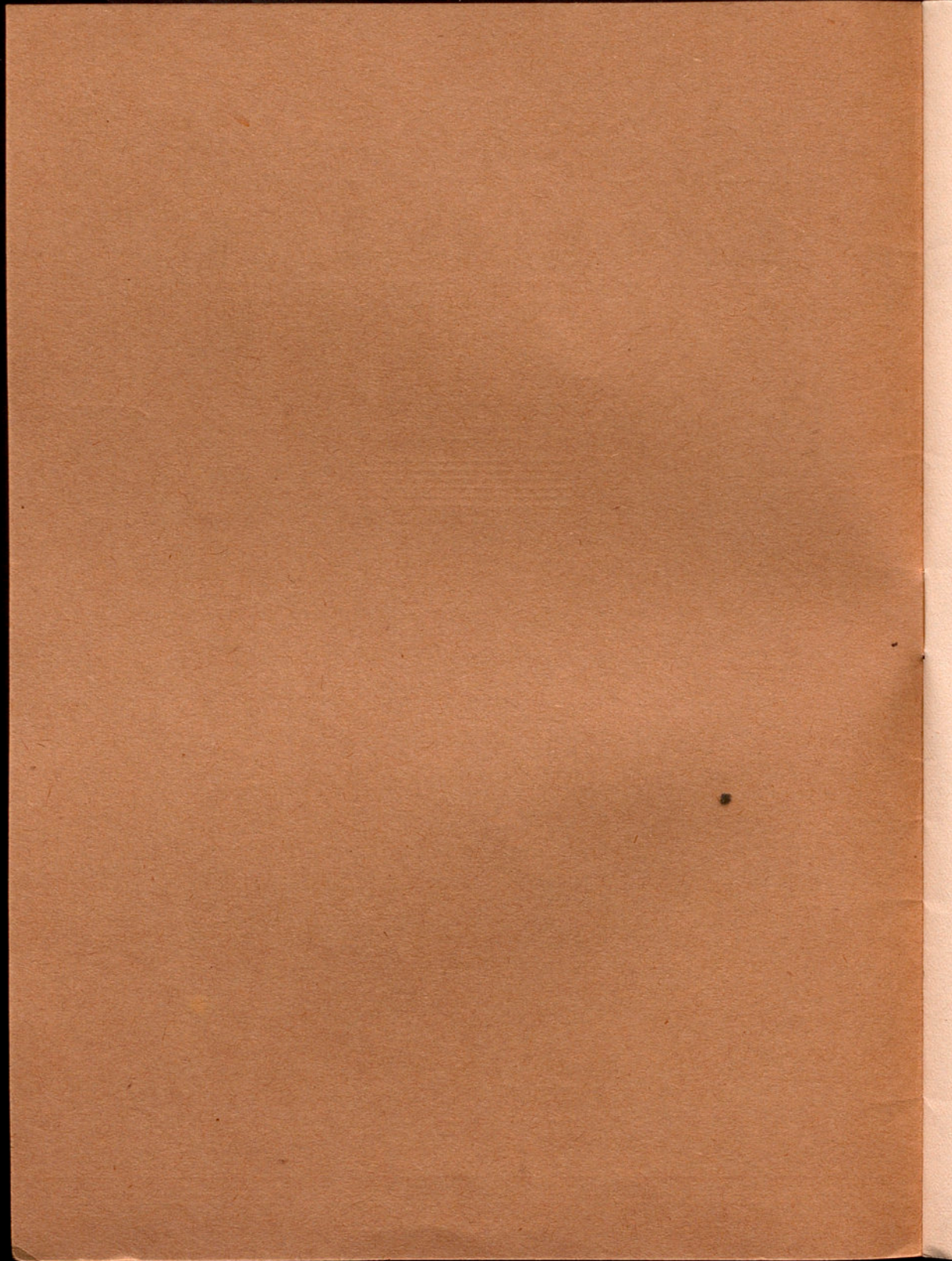

ESCOLA NORMAL

BUTLLETÍ DE
L'ESCOLA
NORMAL DE LA
GENERALITAT

ANY 1 - N.º 2
FEBRER DE 1933

ESCOLA NORMAL

Butlletí de l'Escola Normal de la Generalitat

Redacció i Administració: Urgell, 187 - Telèfon 33146

Els qui plasmaren, amb tanta il·lusió, les normes de la nostra Escola Normal, havien ja previst l'organització d'una Escola d'Assaig, el caràcter i finalitats de la qual quedaven estructurats en termes generals en el propi decret de creació. Avui podem avançar, el cor il·luminat de joia, que és imminent l'obertura, pel Patronat Escolar de Barcelona, de la novella institució d'ensenyament primari que representarà un enllaç vivent entre l'obra de la formació professional dels nostres alumnes i l'activitat immediata dels infants, que és la raó suprema de la nostra existència com a institució pedagògica.

Realitats i aspiracions

Sempre he recordat la impressió, meitat joiosa sorpresa i meitat admiració, que des del començ em produïren l'Escola Normal de Londres (London day Training College) i en general els centres anglesos d'ensenyament—malgrat que potser s'hi estudia menys que en els dels altres països—per la fina sensibilitat de llurs alumnes envers totes les coses un xic interessants que passaven pel món, novel·les teories científiques o filosòfiques, manifestacions artístiques, principis polítics, etc.; per llur correcció i bona criança, dins d'una gran naturalitat i llibertat i, sobretot, pel fet que, amb tot i no haver-hi internat, hi visquessin, realment, com si ella fos l'eix de totes llurs activitats en comptes d'anar-hi només a aprendre-hi unes certes assignatures a determinades hores. Les taules d'anuncis especialment cridaven la meua atenció, car avesada, en el nostre país, a veure-les plenes sempre de quadros de tribunals i altra prosa administrativa, em semblava extraordinària llur amenitat, llur vitalitat, per dir-ho així, car servia igual per a anunciar un ball com el començ de qualche curs organitzat pels propis estudiants, tant la troballa d'una ploma com les bases d'un concurs literari o bé el tema central per a la sessió propera de la «Societat de Debats».

La meua experiència dels establiments oficials espanyols (aleshores no s'havia encara creat l'Institut Escola) i encara dels francesos, era totalment diferent i allò em semblava un somni irrealitzable entre nosaltres. Amb tot, gràcies a l'esforç d'una minoria selecta, al cap de ben pocs anys, tenim a Barcelona centres que corresponen a aquella concepció, més o menys adaptada a les nostres ca-

racterístiques especials i en la nostra Normal el somni s'està tornant realitat: ens manca, sense cap mena de dubte, perfeccionar alguns detalls, la base, però, és bona i a poc a poc anirem primfilant cada dia més. Per de prompte, les assignatures només són ja una part de la tasca de l'Escola i per altra part, la mera informació té en elles un valor molt secundari, supeditat a la veritable formació. La biblioteca i els laboratoris són cada vegada més la base de l'activitat escolar i les «sales de treball» ocupen molta part del temps dels alumnes majors. La Normal, a més, ja comença d'ésser la casa de tots nosaltres i la majoria ens sentim descentrats bon xic quan no hi ha classe, i, així, s'ha convingut que, almenys, en vacances, funcioni la Biblioteca i hi hagin professors encarregats del camp de jocs; en aquest sentit es remarca respecte l'any passat un progrés, bé que aleshores l'esperit era ja excellent. Aquest dies de caranval no s'ha alludit tan sols a la possibilitat que deixés d'haver-hi classe. No cal dir que no ens ha afectat per a res cap de les vagues estudiantils, de tanta freqüència en aquests temps, malgrat d'assistir els nostres alumnes regularment a l'Hospital Clínic i a la Universitat i de pertànyer a la F.N.E.C. Quan, en sentit de protesta per l'extralimitació de la força pública amb uns estudiants de Medicina, van acordar els directius de la Federació que no s'entrés a classe durant 24 hores, el president i el secretari de l'Associació normalista plantejaren el problema als professors en aquests o semblants termes: «Com formem part de la F. N. E. C. cal que secundem aquesta vaga que és, a més a més, justa, no entrant a classe; com que l'esperit, però, de la Casa és incompatible amb aquesta mena de manifestacions, els proposem que ens duguin d'excursió». I efectivament, organitzàrem per als cursos diverses visites i passeigs que, amb tot i ésser improvisats, varen esdevenir de profit i no cal dir que molt agradosos.

Les nostres taules d'anuncis no permeten pas d'envejar les que, fa uns quants anys, produïren la meua admiració, car les dues, l'oficial de la casa i la dels alumnes, donen fe d'una constant i variada activitat: anuncis d'excursions organitzades per l'Escola, per alguna entitat científica o lliurement pels mateixos alumnes, els diumenges i dies de festa; fotografies procedents de les excursions realitzades (ara estem instal·lant la cambra fosca per tal de poder-les revelar nosaltres mateixos), subscripcions per algun fi benèfic, programes de conferències i cursets, anuncis de festivals diversos, bases per algun concurs, veredictes d'altres anteriors, indicació dels professors i alumnes de torn, butlletí meteorològic, etc., etc. L'Associació d'alumnes es manifesta en general molt dinàmica, i s'ha constituït en seccions diverses que organitzen actes interessants (Concursos, concerts, etc.) i cal esperar que n'augmenti el nombre a mesura que es vagin sentint les necessitats i es superi cada una d'elles. Així, com a exemple, tantost s'eixamplin els coneixements d'alemany i anglès, es podrà formar la secció d'idiomes amb grups diferents per a les tres llengües estrangeres que són estudiades i es podran reunir de tant en tant els que a ells pertanyin per tal de parlar, llegir, prendre el te o bé representar alguna obreta teatral; amb el temps podrà constituir-se, igualment, un petit grup de naturalistes que per compte propi prosegueixi les experiències a la classe començades, que realitzi excursions, formi un calendari de la natura, prengui cura del museu, etc.; la secció artística existent ja pensa, pel que se'ns ha dit, intensificar la seva tasca incorporant al seu repertori d'obres teatrals algunes adequades del teatre clàssic nacional i estranger.

Dues altres activitats que tenen poca tradició als centres docents espanyols van prenent increment a la nostra escola: parlo dels jocs i de la música. El camp d'esports ja té adeptes aferrissats entre els alumnes, ço que és ben lògic en els temps d'ara i ja no caldria ací esmentar-ho;

és, però, que tots, a més a més, es van adonant de la importància que té per als mestres futurs el saber jugar, i els més gansoners, i sobretot les més gasoneres, estan fent un esforç, animats per l'excel·lent exemple d'alguns professors per als quals no són una nosa els anys. La formació musical també va afermant-se i ultra l'aprenentatge de la tècnica necessària es va adquirint un repertori de cançons populars i d'algunes peces de música clàssica que, tot i essent una bona preparació per a la futura labor, ens permet de passar estones ben agradoses. Confiam de tenir amb el temps un chor presentable.

Es inevitable que ens deixem moltes coses en una revisió tan ràpida. Resten, a bastament, aspectes que volen encara millora, posem com a exemple, l'aprendre a discutir serenament i ordenada; no portem, però, més que un any de vida i és aquest un defecte molt general entre nosaltres, el qual no es feia remarcar en el sistema clàssic d'ensenyament i que ara es destaca en un règim de llibertat, de treball per grups, i dintre de certes limitacions, d'autogovern. En canvi, hi ha un resultat del qual estem orgullosos: la modèstia dels nostres alumnes, la manca total de pedanteria; era aquest un seriós perill tractant-se d'un centre nou amb certes pretensions pedagògicament revolucionàries i mitjans materials abundosos. Probablement això és degut a què des del començ s'ha fet tasca primària i no pas pretensió d'aparences universitàries; el sistema no és nou, car tothom que a Espanya ha pretès de fer una seriosa labor ha procedit d'aquesta manera, i tenim ací, per exemple, sense moure'ns de la Península, la «Institució Lliure d'Ensenyança» que havent començat com una universitat lliure ha acabat tenint els pàrvuls. Es en aquest sentit que podem dir que l'esdeveniment més important ocorregut d'ençà que funciona el nostre centre és la instal·lació de l'escola adjunta que per a tots esdevindrà una font inestroncable d'inspiració, car els nens ens ensenyaran més que puguem nosaltres en-

senyar-los, i com els nostres alumnes s'hauran de sentir mentres, s'esforçaran més o menys conscienciosament a perfeccionar cada dia llur personalitat.

Aleshores esdevindrà de sentit general ço que diu el doctor Rugg de les escoles actives, de la qual cosa existeixen ja molts indicis (recordem la indignació perquè no es nomenava professor d'anglès): «Ja no som els professors els qui volem ensenyar, sinó els alumnes els que volen aprendre». I aleshores també, encara més que de present, serà acomplert aquell precepte: «l'educació, que és formació dels joves, cal que sigui impregnada de l'esperit que a tot arreu es considera característic de la joventut, és a dir, frescor, zel, entusiasme, felicitat».

MARGARIDA COMAS.

Escola Normal de la Generalitat de Catalunya. Servei de perfeccionament del Magisteri

Un deure universal dels Governaments democràtics consisteix en atendre preferentment, per tots els mitjans que permet l'economia, l'afany popular de capacitar-se tot-hom per a una vida més intensament humana i més eficientment pràctica. Treballar per una cultura i per difondre la cultura a tots els estats socials, és un imperatiu que no pot negligir ningú que estimi el poble, i menys encara el Govern de la Generalitat, que s'ha fet un postulat d'aquesta missió, amb el convenciment profund que així servia els interessos suprems d'ordre humà polític i econòmic de Catalunya. Amb una clara consciència del valor de cada ciutadà, dels drets i dels deures que li pertocuen, hi ha la màxima garantia per la llibertat, per la dignitat, per la convivència i per l'avenç dels homes i dels pobles.

L'organització de l'Escola Normal de la Generalitat de Catalunya respon al compromís d'aquest deure patriòtic de bon Govern. La missió específica de l'Escola, com diu el seu Reglament intern, és la de preparar «mestres ben capacitats, de visió ampla i humana, que responguin a les exigències dels temps moderns»; però precisament per respondre a aquestes exigències la pròpia Escola Normal, no pot tancar la seva obra en uns límits assolibles només als normalians d'avui. Seguint la fecunda i coratjosa tradició de l'obra de l'Escola d'Estiu, ofereix a tot el Magisteri les possibilitats de renovació pedagògica i de total comunió espiritual, per tal de portar arreu l'empenta

dels nous afanys de superació de la nostra hora històrica. I amb aquesta finalitat, d'acord amb l'Honorable senyor Conseller de Cultura de la Generalitat, el Seminari de Pedagogia de la Universitat i el Patronat Escolar de Barcelona, l'Escola organitza per al present any de 1933, uns cursos de perfeccionament per a Mestres i la setmana pedagògica de l'Escola d'Estiu.

Cursos de perfeccionament per a Mestres i Mestresses

I.—La Normal de la Generalitat organitza, per a la resta del curs 1932-1933, uns cursos de perfeccionament per al Magisteri d'ensenyament primari forà de la ciutat de Barcelona.

II.—Aquests cursos es donaran a equips successius compostos de vuit Mestres i vuit Mestresses procedents, enguany, de les comarques de Girona, Tarragona, Lleida i Barcelona.

III.—Els Mestres que aspirin a formar part d'aquests equips adreçaran la petició raonada a la Direcció de la Normal de la Generalitat, carrer d'Urgell, 187, abans del 15 de març. Una delegació de la Normal, d'acord amb la Inspecció i l'Associació de Mestres, designarà els que puguin desplaçar-se.

IV.—Els Mestres elegits estaran a Barcelona un mínim de vuit dies, amb dret a percebre, a càrrec de la Normal, l'import de les despeses de viatges i deu pessetes per dia.

V. El deure dels Mestres becaris consistirà en informar-se de les institucions culturals de Barcelona; assistir a un curs de llengua catalana i a les classes que més els

interessin de la Normal i del Seminari de Pedagogia. Assistir a les converses pedagògiques que s'organitzin i a redactar una breu Memòria de la seva tasca i observacions.

VI.—La Normal els facilitarà tota la informació possible.

VII.—Durant el període de permanència dels Mestres-becaris a Barcelona, llurs Escoles estaran servides per Mestres-alumnes del grau professional de la Normal, controlats per aquesta.

VIII.—Finida la tasca del curs de perfeccionament serà lliurat un certificat d'assistència als Mestres.

L'Escola vista pels alumnes

L'Escola Normal de la Generalitat té un edifici nou i un professorat també nou; un material modern i uns alumnes de fa poc, uns ideals de més enllà, una vida curta... i ja floreix.

Jo diria que aquesta Normal és un infant que ve al món ple de vitalitat, i al poc temps ja camina. Bé prou que li han posat obstacles per fer-lo trontollar, però ara ja té les cames fortes i sap anar tot sol (i efectivament, va sol, poc a poc i amb pas molt ferm).

Però... a part d'això, com és l'Escola?

L'altre dia, en obrir el meu armari (perquè sabeu que a la nostra Escola tots tenim el nostre armari), en obrir-lo i veure el que contenia no vaig poder-me estar de posar-me a riure: una raqueta de tennis feia companyia a un llibre filosòfic (qui sap si d'aital maridatge en sortirà la filosofia d'aquest joc!) uns treballs en fusta damunt d'uns apunts de Biologia, i una mica més enllà, la nota indiscreta i poc intel·lectual d'un flascó d'aigua de Colònia. En veure tot això vaig riure al mateix temps que pensava: ¡vetací aquest armari que és com el símbol de la nostra Escola! De la nostra Escola on els vells juguen com nins i els joves intenten pensar com vells, una Escola on s'estudia i es treballa, però on, sobretot, s'aprèn a viure més intensament, a sensibilitzar-se, a riure i a jugar i també a pensar profundament; una Escola on es cultiva el detall personal, frívol, d'una flor posada a un lloc adient al mateix temps que fa interessar-se pels grans problemes de la Humanitat.

La nostra Escola és això, la paradoxa contínua de l'antiga lògica escolar, és l'imprevist, ja que ningú no l'esperava encara que molts la desitjaven, és la dignificació de la riulla i del dinamisme de la joventut, és la vulgarització del bell sentir i el gran pensar, i, encara, damunt tot això, la nostra Escola és «vida» i ja sabem que dir vida és dir «mestre», però mestre de veritat.

JÚLIA GIRON ARAGÜÉ.

NOTICIARI

La nostra vida escolar fora de les aules

Excursió al Montseny.

La sortida cap al Montseny, el propòsit de la qual anunciàvem en el número anterior, està ja determinada per als dies 22, 23, 24 i 25. Hi aniran els alumnes del segon Curs Professional acompanyats dels professors senyora Medrano i senyors Salinas, Vila i Roura.

El Patronat Escolar ha ofert generós a l'Escola Normal l'edifici que ocupa la Colònia Escolar que l'Ajuntament sosté a la Vall de Santa Fe per tal com els nostres alumnes i professors puguin hostatjar-s'hi.

Els expedicionaris sortiran de Barcelona en dues colles el diumenge 22, a les 8 del matí.

La finalitat, a part de la importància que en ella mateixa ja té, de contacte immediat amb la Natura, serà especialment l'estudi de la muntanya, en els seus aspectes geogràfic, geològic, botànic, biològic, i àdhuc folklòric.

L'excursió serà curosament preparada amb conferències, projeccions i gràfics pels professors de l'Escola.

Cursos metodològics al Seminari de Pedagogia.

A les aules de la Facultat de Filosofia i Lletres de la Universitat es vénen donant classes setmanals de Metodologia de les diverses disciplines, de les 7 a les 8 dels dimecres.

Aquest ensenyament ha estat organitzat per la nostra Escola d'acord amb el Seminari de Pedagogia que dirigeix el doctor Joaquim Xirau.

Començà el curs passat amb una sèrie de lliçons sobre metodologia general a càrrec del professor de la nostra Escola senyor Cassià Costal. Al mes d'octubre del curs present, continuà la sèrie el professor senyor Martínez de Salinas. Seguidament, el professor senyor Albors donà quatre lliçons de metodologia de matemàtiques, i en l'actualitat el senyor Pinyol professa unes lliçons de metodologia de l'idioma.

Conferències sobre la nova metodologia.

La subdirectora de l'Escola Normal, doctora Margarida Comas, també per encàrrec del mateix Seminari de Pedagogia, donà durant el mes passat de novembre, a les mateixes aules, un curset de tres conferències sobre els «Nous mètodes d'ensenyament, els quals, donada l'autoritat especial de la conferenciant, resultaren, como era d'esperar, d'un marcadíssim interès.

Conferències donades en el present curs.

L'activitat palesada per l'Escola, ultra la tasca reglamentària, és, com vam indicar en l'anterior número, tan considerable, que no tenim pas espai per a exposar-la en senzilla enumeració en el present. Creiem, però, el nostre deure, de referir-ne els fets principals en aquest número i següents.

De les conferències que han estat donades al nostre saló d'actes, cal esmentar en primer lloc la que el remarkable historiador senyor Antoni Rovira i Virgili ens dedicà el dia 8 del passat desembre sobre «El Parlament de Catalunya en el passat».

Durant el darrer mes i amb motiu de la notabilíssima exposició de l'Edifici escolar modern amb què l'entitat que respon a la denominació G.A.T.C.P.A.C. honorà l'Escola, i de la qual s'ocupà amb elogi tan unànime la premsa, el nostre professor senyor Cassià Costal donà una conferència amb el tema: «Consideracions referents a les construccions escolars modernes amb motiu de l'Exposició de la G.A.T.C.P.C.»

El dia 17 i el 19 del mateix, els distingits arquitectes senyors Sert i Torres honoraren també l'Escola amb conferències sobre el tema que havia donat motiu a l'esmentada exposició.

* * *

Festes de l'Escola.

Amb motiu d'estar en marxa el nou curs i com a mostra innegable de la tasca desplegada per les nostres alumnes del segon curs professional a la classe de Formació Domèstica sota la direcció de llur professora senyora Adela Medrano, el dia 3 de novembre alumnes i professors dels altres cursos varen ésser obsequiats amb un abundós i saborosíssim te amb confitures i pastes diverses en què hom ignorava si calia atenir-se a gustar delitosament el fruit de la tasca de les delicades organitzadores a remerciar les constants i obsequioses atencions de les esmentades professora i alumnes.

Els locals de l'Escola que foren habilitats per a tan gentil acte es veien bellament exornats amb flors i plantes i, a més a més, formosíssimes i pulcres labors dissimuladament escampades, estaven atraient l'admiració de professors i alumnes, sorpresos d'aquella exposició inesperada de bon gust i habilitat femenina.

Tots en servarem una delitosa recordança.

* * *

Un festival de música organitzat pel professor senyor Ainaud amb la col·laboració valuosa d'altres professors de la seva Acadèmia i la dels alumnes de la nostra Normal tingué lloc al saló el 17 de novembre.

El senyor Ainaud exposà unes oportunes consideracions de caràcter pedagògic i artístic sobre el mètode Gedalge per a l'aprenentatge del solfeig. Parlà després amb la seva autoritat ben coneguda de la importància de l'Escola artística i del cant coral.

Després els alumnes, sota la seva direcció, concertaren unes belles lliçons pertanyents al referit mètode Gedalge, Cançons populars, un formós Scherzo de Salieri i altres obres d'autors clàssics.

Finalitzà tan simpàtica vetllada amb un concert que, sempre sota la direcció del senyor Enric Ainaud, donaren els senyors Jaume Rossell com a pianista; Enric Palmada i Ramon Casanoves, violins, que tingueren encisat l'auditori amb obres de A. Cordés, Gluck, Dagnin-Manén i Kreisler.

L'acte senzillament ple de finor i perfecció tècnica.

* * *

El notable *Quartet Vocal Orfeus* ens féu la mercè d'ofrenar a l'Escola un Concert Vocal que donà amb aquell exquisit bon gust i perfecta afinació que li han valgut tan justa anomenada. L'acte es portà a cap al Saló el 27 de novembre a la tarda.

El programa estigué integrat per obres de Jaques-Dalcroze, Haydn, Waelrant, Veit, Beethoven, Mendelssohn, Salvat, Otto, Schubert, Nicolau i Morera. Calgué repetir algunes composicions i afegir-ne per exigències de l'auditori encisat.

No cal dir com sentim grat als delicats artistes senyors Portavella, Artells, Dalet i Vicenç Mariano per la llur gentilesa.

* * *

Sessió destinada a la dansa catalana.

Com anunciàvem en el nostre primer número, el diumenge, dia 27, del mes de desembre darrer l'Associació de Pares dels Alumnes de l'Escola Normal de la Generalitat de Catalunya inaugurarà les seves tasques amb una sessió que tingué lloc al Camp de joc de la nostra Escola.

L'acte, animat i festívol, malgrat la inclemència del matí, anà a càrrec de l'Institut de Folklore de Catalunya dirigit pel remarcable recercador de tradicions Joan Rigall Casajuana i la renomnada «Cobla Barcelona Albert Martí».

El senyor Rigall, en un parlament documentat, exposà el valor educatiu del nostre Folklore i la necessitat que la nostra música escolar estigui impregnada de la dansa popular i de l'esperit de la nostra riquíssima i formosa cançó.

Es dansaren pel remarcable Esbart de l'Institut el «Ball Pla», de Lladurs; l'«Espunyolet», del Bergadà; «La Galop», del Pallars; el «Ball Cerdà», de la Seu d'Urgell; «L'Hereu Riera», del Pallars; «La Dansa», de Castellter-sol i clogué la primera part amb una bella sardana de Josep Matas, «Tardor». La segona part comprengué el complicat i vistós «Ball de les Gitanes», del Vallès, amb l'Entrada, Contradansa, Danses a temps de Gavota, Catxutxes, Jotes i Sortida.

Es finalitzà tan esplèndida festa amb la «Santa Espina», de Morera, que fou ballada per molts dels assistents, que aplaudiren en gran i felicitaren els pares organitzadors i els artistes executors pel desenvolupament joios de tan bella festa.

